

האם עומד אני בפני פרשת שדה-בוקר מחודשת? צילה של גולדה רודף אחרי כסיוט למרות פרישתה

יום א', 7.7.1974

2

שעת-לילה מאוחרת חזרתי מירושלים ליריחי שברמת-אביב. לאה ניעורה משנתה. היא נכנסה למיטבה ועמדה לשפות את הקומקום כדי להכין לי כוס תה. מזגתי לעצמי כוס מלאה ויסקי, אך גם החריף-החריף הזה לא היה בו כדי לעודד את רוחי ולהרגיעני מהחזיון המפליץ שהייתי עד לו היום. מה שקרה היום בישיבת הממשלה הישרה עלי רוח-נכאים. הצתתי סיגריה בונב הסי-גריה שזה עתה סימתי לעשנה. לאה העירה לי, כדרכה, ששוב אני מושך ביד שמאלי את אצבעות יד ימין. טוב שרק היא מבינה, שמינהג זה שתפס בי מעיד על מבוכת נפשי. רציתי לטבול את גופי באמבט חם כדי להרגיע את רוחי הנסערת. אבל לאה אינה מנחה לי לעשן בחדר-האמבטיה ואילו אני מבכר לשאוף אל קרבי את עשן הסיגריה כל עוד לא הועלו המחירים.

לא חלפו אלא חמישה שבועות מאז התמנתי כראש-הממשלה ואשר יגורתי בא לי למרות ש-עשיתי את מירב המאמצים כדי שלא לקנמם נגדי את הזקנה [גולדה מאיר, ראש-הממשלה שקדמה ליצחק רבין]. נראה לי שעוררתי את כעסה כלפי.

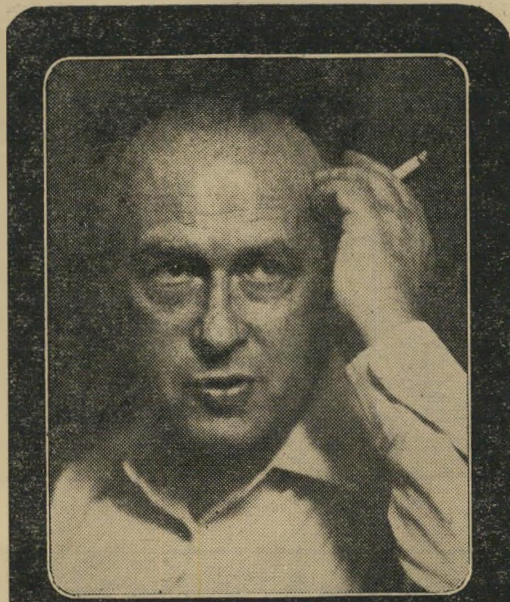
הכל התחיל עוד בשבוע שעבר. נפגשתי עם ש-עון [פרס, ש-רהביטחון] בלישכתי בבניין ראש-הממשלה, ונועצנו בבעיות הביטחון העומדות על הפרק. דנו במשמעות של ציחצוח החברות המחודש המשתמע מהכרזותיהם של נשיא מצרים ושרי מ-שלתו, ובנוסף התוקפני בו החלו לנקוט שופרות-התעמולה של המייסטר במצריים. שמעון, אשר השתנה באורח חיובי מאז היכרתיו במישרד-הביט-חון לפני 15 שנה, הסכים עימי שלאור הסכנות הר-מפליגות של חידוש המלחמה ומצבו של צה"ל, יש לזרו את תהליך בנייתו מחדש.

אין בוררין בשעת סכנה

ביום הרביעי בלילה טילפן אלי שמעון מדירתו, הנמצאת בשכנות למקום מגורי, ובפיו בשורה שה-ר-נינה את ליבי. הוא פגש את אריק [ח"כ הליכוד אריאל שרון] ואת גורודיש [האלוף שמואל גונן] ודיבר עימם דברים בוטים. הפציר בהם לחדול מ-מעשי התככנות ההדדיים, שרק מבאישים ריחו של צה"ל ברבים ומוציאים דיבתו רעה. נראה כי דבריו לא נפלו על אזניים ריקות. אף המשיך וסיפר לי כי לקח דברים עם אריק בדבר האפשרות להחזירו לת-קופה מוגדרת לשירות פעיל בצה"ל, בתנאי, כמובן, שיוותר על מושבו בכנסת ויפרוש מפעילות פוליטית.

— הייתי ערו ומודע לסכנה הטמונה ב-מהלך זה ולסערת-הרוחות שתתעורר בין חברי המיפלגה, כאשר תיוודע להם כוונתי. ראיתי כבר בעיני רוחי את הסופה האיזומה של הרעמים והבר-קים, שתתחולל בישיבת-המרכז הבאה, וידעתי גם שלא אמלט מזעמו הקוצף של אותו חרון [הכוונה לחיים חפר, המלבי"ד], הרואה בחלומותיו סכנת מהפיכה פאשיסטית בישראל והמאמין שאריק הוא הסכנה החמורה המאיימת על מדינת-ישראל.

ידעתי גם שצעד זה לא יהיה לרוחם של כמה מחבריינו בממשלה, ולכן ביקשתי משמעון לשמור בשלב זה את דבר ההצעה בסוד כמוס. שמעון אף גילה את אוזני כי הודיע לאריק שיוותר לו מינוי-החירום שלו במילואים, אשר בוטל בשעתו בידי משה [דיין] ודדו [רביאלוף דויד אלעזר]. עוד אז תמהתי על ביטול המינוי ועשיתי את כל מה שביכולתי באמצעות פנייה לדדו ולאחרון [ידלין, ש-רהחינוך ומזכ"ל מיפלגת העבודה] כדי להעביר

מיומנו של יצחק רבין ראש הממשלה ושר התיקשורת

העולם הזה מביע בזאת את התנצלותו בפני עיתון-הערב מעריב, על שהוא מקדים אותו ומפרסם בזה פרק אחד מתוך זיכרונותיו של ראש-הממשלה יצחק רבין, שיתפרסמו בוודאי במעריב בחודש יולי 1994. בפרק זה מתייחס מי שהיה ראש-הממשלה החמישי של יש-ראל ושר-התיקשורת, לפרשה המוזרה שאיר-עה בחודש יולי 1974, כשנאלץ להורות לבטל את מינוי-החירום לשירות מילואים, שניתן שבע קודם-לכן לאלוף (מיל.) אריאל („אריק“) שרון. שלושה קווים מפרדידים — — — מסמנים השמטה לצורך-קיצור, המתחייב אך-ורק מפירוטם קיטעי-יומן נב-חיים בעיתון. בספר יובא היום במלואו. בסוגריים מרובעים — הבהרות המלביה"ד דליה רבין.

© כל הזכויות שמורות

את רוע הגזירה ולעשות ככל הניתן כדי להשאיר את אריק בצבא ואף לחזור ולמנותו כמפקד חזית הדרום. נתקלתי אז בסירוב מוחלט.

שמחתי ועלצתי כאשר טילפן אלי שמעון למח-רת היום והביא לידיעתי את תשובתו החיובית ה-עקרונית של אריק על ההצעה ששטח בפניו. אני מאמין כי יעלה בידי לאלף סיח-פרא זה ולרתום אותו ליצול העגלה של צה"ל, המתקשה למשוך במעלה ההר. עם כל חסרונותיו והשלילה שבו, אסור לי לשכוח שאריק נמנה עם מפקדי-השדה המצויי-נים שהיו לצה"ל.

למחרת השיחה הטלפונית של שמעון הונחו על

שולחני עיתוני-הערב. בני מעי חמרמרו כאשר הו-פיעה לנגד עיני הכותרת בה נמסר כי שרון וגונן יחזרו למלא תפקידים פעילים בצה"ל. מישהו היה מעוניין לתקוע מוט בגלגל העגלה עוד לפני שזו החלה לזוז. עוד לא נעשתה לי כתובת הזאת: הדלפה מכוונת שנועדה לחבל במאמצי. כימעט שהתפלצתי מעצם המחשבה שמוטה היה עלול „לטרפד“ את המינוי מחשש פן יפגע מינויו של אריק במעמדו.

ידעתי שבכך נסתם הגולל על התוכנית שהגינני שמעון ואנוכי. נשארתי יושב בכסאי כשמוחי פה פעור. ידעתי שהדברים הגיעו לידיעתם של חברי הממשלה ויכולתי רק לנחש את הצפוי לי בישיבת הממשלה הקרובה. — — —

— — — הישיבה נפתחה בסקירה משעממת של ש-רהמישטרה [שלמה הילל] על הבעיות הכרו-כות בהקמת המישמר האורחי. תמיד תמהתי בזכות מה הגיע למישרת שר. אולם רק כילה הילל את דבריו והישיבה הפכה סוערת. כאשר יראתי, היה זה ויקטור [שם-טוב, ש-רהבריאות המפ"מי], שב-זעף ובחוסר-סובלנות ביקש לדעת מה האמת בידיעה שהופיעה בעיתוני-הערב.

נלאיתי מלהסביר לו שאין השעה כשרה כעת לחקירות מעין זו, ושבתחקירים שעשה צה"ל הסת-בר כי אין בעצם מה לחקור. אך הוא בשלו, ואילו עוד מצטרפים בשצף-קצף גלילי, בר-לב ואחרים. אילולא תמיכתו הבלתי-מסוייגת של שמעון, איני יודע עד היכן הייתי מגיע.

שנון למדורה

ניסיתי להסביר דברים כהווייתם. חזרתי והב-רתי שחובה היא להתעלות מעל שיקולים מפלג-תיים קטנוניים, נוכח חומרת השעה. למרות הת-אפקותי ועל אף שניסיתי לכבוש את יצרי, נדמה לי כי לא שלטתי ברוחי. לא היססתי להטיח בפני-הם דברים כדורבנות. לפעמים נדמה לי כי לכמה מהחברים לא איכפת מה יהיה גורל המדינה ובילבד שתישמר יוקרתם האישיית. — — —

יום ב', 8.7.1974

הגעתי ללישכה כשקורי-השינה עדיין על עיני. הוצאתי ממגירת שולחני את בקבוק הוויסקי המוס-תר שם כדי ללגום לגימה שתעודדני. נדמה היה לי כי הצלחתי איכשהו להיחלץ מהצרה שנפלה על ראשי כאשר ביקשה לו [קידר, מי שהיתה מזכירתה ואם-הבית של גולדה מאיר ושנשארה גם מזכירת לישכתי של רבין] לראות את פני.

הבחנתי מייד על פניה, כשרק נכנסה לחדר, כי בשורת-איוב עימה. ואכן, לא התבדיתי. היא ביקרה את הזקנה בביתה הבודד שברמת-אביב כדי לעזור לה בשיקום מישכנה. כל מה שיש לה לומר היא משיחה בפני לו. הפוקדת תכופות את ביתה. וזו מגלה את אוזני מה מתרחש בליבה של הזקנה. לו דיברה וסיפרה לי על תגובתה של הזקנה כשהגיע לאוזניה דבר התפקיד שהוצע לאריק. רא-תה בכך התנכלות מכוונת לה. וכאילו לא די בזה ביקרו אצלה גם דדו ובר-לב, הגרים בשכנות, והו-סיפו שמן על המדורה. כמעט שיצאה מעורה. ידעתי כי כלה ונחרצה היא מפניה שהמינוי לא יעבור.

ממה נפשך? האם עומד אני בפני פרשת שדה-בוקר במהדורה מחודשת? האם פינה שדה-בוקר את מקומו לדירה המבודדת ברמת-אביב? צילה של גולדה רודף אחרי בכל אשר אלך. ידעתי גם הפעם אצטרך לבטל רצוני מפני רצונה. — — —

הוריתי לשמעון להודיע על ביטול המינוי ועל הפסקת המגעים עם אריק. למרות זאת ידעתי ש-הזקנה לא תסלח לי על כך. בביוזן שגרמתי לי אריק רכשתי לעצמי אויב חדש. נשארתי קרח מכאן ומכאן. — — —